

עפ"ג 29045/12 - גהאד שמאסנה, נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עפ"ג
23 29045-12-21
פברואר 2022

לפני כב' סגן הנשיאה, השופט אליהו ביתן - אב"ד
כב' השופט יובל ליבדרו
כב' השופט איתי ברסלר-גונן
המערער:
נגד
המשיבה
גהאד שמאסנה,
מדינת ישראל

מהות הערעור: ערעור על גזר דינו של בית המשפט השלום בבאר שבע (סגנית הנשיא, כב' השופטת ענת חלוצא, במסגרת ת"פ 29630-09-20 מיום 07.11.2021).

נוכחים:

המערער בהיוועדות חזותית

ב"כ המערער, עו"ד נאשף דארוויש

ב"כ המשיבה, עו"ד מירי ויינשטין

פסק דין

המערער הורשע על פי הודאתו בשתי עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע; שלוש עבירות של התפרצות לבית מגורים; שתי עבירות של גניבה; עבירה של החזקת מכשירי פריצה; עבירה של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו; ושתי עבירות של כניסה לישראל שלא כדין.

כתב האישום שהמערער הודה בעובדותיו מתאר, שעובר לאירועים הבאים, המערער קשר קשר עם אחרים להתפרץ לבתי מגורים בתחום מדינת ישראל בכוונה לגנוב מהם רכוש. בהמשך לכך, בתאריך 28.8.20 בשעת אחר הצהריים המערער ושלושה נוספים שהאשמו איתו באותו כתב אישום (להלן: "הנאשמים 1, 3 ו-4"), נכנסו לתחומי מדינת ישראל דרך 'מעבר מצפה שלם' ברכב בו נהג הנאשם 1, בעת שלמערער ולנאשמים 3 ו-4 לא היה היתר כניסה לישראל. הארבעה הגיעו יחד לבאר שבע ושם הם התפרצו בצוואת חדא לבית מגורים - הנאשמים 3 ו-4 פרקו את התריסים בחלון הממ"ד של הבית ונכנסו פנימה. הנאשם 1 המתין ברכב והמערער עמד מחוץ לבית והשגיח על הנעשה בחוץ - וגנבו מהבית שרשרת זהב, פנס ו-300 לירות סטרלינג. משם הם פנו לבית מגורים נוסף והתפרצו אליו בצוואת חדא - הנאשמים 3 ו-4 פתחו את תריסי הסלון בכוח ונכנסו פנימה. הנאשם 1 המתין ברכב והמערער עמד מחוץ לבית והשגיח על הנעשה בחוץ - וגנבו מהבית תכשיטים שונים וסיגריות. ובהמשך עזבו את המקום ברכב בו נהג הנאשם 1. בהגיעם לאזור צומת שוקת, הם הבחינו במחסום משטרה. הנאשם 1 עצר את הרכב וכל החבורה ברחה, עד שנעצרה על ידי השוטרים. המערער והנאשמים 1, 3 ו-4 החזיקו ברשותם תיק ובו כלי עבודה, כגון: לום, מברגים, מגזרי מתכת, מספרי

עמוד 1

פח, ומכפתי פטנט, אשר יש ביכולתם לשמש ככלי פריצה לבניין.

האישום השני מתאר, שבתאריך 16.7.20 בין השעה 20:30 לשעה 21:30, המערער יחד עם הנאשם 1 ואחר נוסף התפרצו בצוותא חדא לבית מגורים בבאר שבע - המערער והאחר שברו את תריס החלון, פתחו את המנעול ונכנסו פנימה בכוונה לגנוב, והנאשם 1 המתין להם ברכב - וגנבו מהבית תכשיטים שונים, שעוני יד ודברי נוי, בסך כולל של כ- 105,000 ₪, ואקדח מסוג גלוק. בזמן שהמערער לא היה מורשה להיכנס לישראל ולשהות בה.

להשלמת התמונה יצוין שהנאשמים 3 ו-4 הודו במיוחס להם, הורשעו בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, גניבה, התפרצות לבית מגורים, החזקת מכשירי פריצה וכניסה לישראל שלא כחוק, ונדונו ל- 19 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס בסך 3,000 ₪ ופיצוי בסך 1,000 ₪ לכל אחד מנפגעי העבירה. והנאשם 1 נידון ל- 32 חודשי מאסר בפועל. מאסרים על תנאי. ופיצוי לנפגעי העבירות.

בית המשפט עמד על חומרת עבירות ההתפרצות לבתי מגורים ועל נסיבות ביצוען כאן, שכללו הכנה מוקדמת, התארגנות של מספר מעורבים, הצטיידות בכלי פריצה, הגעה לעיר באר שבע וחלוקת תפקידים. התייחס לרכוש שנגנב. עמד על פוטנציאל הנזק בעבירות ההתפרצות, ובפרט כאשר הרכוש שנגנב כולל נשק שלא הוחזר. ציין שהמערער נכנס לישראל שלא כדין על מנת לבצע את העבירות. התייחס לחלקו של המערער במעשים. וקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 32 ל- 46 חודשי מאסר בפועל. אשר לעונש, בית המשפט קבע כי יש לקבוע את עונשו של המערער בשליש השני של מתחם העונש שנקבע. התחשב בנתוניו ונסיבותיו וכן בהודאתו, והטיל עליו 38 חודשי מאסר בפועל, מאסרים על תנאי, קנס בסך 5,000 ₪ או 25 ימי מאסר תמורתו, פיצוי בסך 1,000 ש"ל לכל אחד מארבעת נפגעי העבירה באישום הראשון, ופיצוי בסך 16,000 ₪ לנפגע העבירה באישום השני.

להשלמת התמונה יצוין, שהנאשמים 3 ו-4 הודו במיוחס להם, הורשעו בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, גניבה, התפרצות לבית מגורים, החזקת מכשירי פריצה וכניסה לישראל שלא כחוק, ונדונו ל- 19 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס בסך 3,000 ₪ ופיצוי בסך 1,000 ₪ לכל אחד מנפגעי העבירה. והנאשם 1 נידון ל- 32 חודשי מאסר בפועל. מאסרים על תנאי. ופיצוי לנפגעי העבירות.

מכאן הערעור.

ב"כ המערער טוען, כי העונש שהוטל על המערער חמור ביותר הן בהשוואה לרמת הענישה ומתחמי הענישה המקובלים, והן בהשוואה לעונשים שהוטלו על שותפיו לכתב האישום. טען כי בעניינם של הנאשמים 3 ו- 4, שחלקם באישום הראשון גדול יותר, בית המשפט קבע מתחם הנע בין 18 ל- 36 חודשי מאסר בפועל ואילו המתחם שנקבע בעניינו של המערער כמעט כפול, על אף שמיוחסת לו רק עבירת התפרצות אחת נוספת. טוען, שבפס"ד סלפטי בית המשפט העליון קבע מתחם עונש נמוך יותר לעבירת התפרצות. טוען כי מתחם העונש ההולם במקרה זה צריך לנוע בין 8 ל- 20 חודשי מאסר בפועל. וכי אף אם נאמץ את המתחם שנקבע בעניינם של הנאשמים 3 ו- 4 ונוסיף את האישום הנוסף בו הורשע המערער, הרי שלכל היותר הרף התחתון של המתחם צריך לעמוד על 20 חודשי מאסר בפועל. עוד

נטען, לשגגה בקביעת עונשו של המערער בשליש השני של המתחם שנקבע, על רקע מחיקת עבירת הנשק שהיתה כלולה בכתב האישום המקורי. ושהימשכות ההליכים נבעה בחלקה מניסוח כתב אישום מתוקן שלא תאם את ההסכמות בין הצדדים. ומבקש להקל בעונשו של המערער.

המשיבה הפנתה לרע"פ 689/20 בו בית המשפט העליון אישר מאסר של 12 חודשים על עבירת התפרצות יחידה, לא מתוכננת. טענה שבמקרה זה לצד עבירות ההתפרצות המערער עבר עבירות נוספות. ויש נימוקים טובים לאבחנה בין עונשם של הנאשמים 3 ו-4 לעונשו של המערער. וביקשה לדחות את הערעור.

קראנו את כלל החומרים הנוגעים לענין ושמענו את טיעוני הצדדים והחלטנו לדחות את הערעור.

התפרצות לבית מגורים וגניבה מתוכו, הינה מעשה חמור שאין להקל בו ראש כלל ועיקר. הפגיעה הנגרמת בעטיו איננה מסתכמת אך באובדן הרכוש שנגנב. התפרצות "לבית" פורעת את הסדר החברתי המאפשר לאדם פרטיות ובטחון בתחומי ביתו ואוסר על זרים לחדור לטריטוריית האחר.

אירוע כזה משאיר חותם טראומתי וכרוכים בו עגמת נפש וצער, ערעור הביטחון האישי, פגיעה בשלוות הנפש, ומתח וחשש. והוא משרה תחושה כללית של פגיעות, חוסר מוגנות, ודאגה.

חדירה לבית מגורים כרוכה גם בסיכון להתפתחות עימות פיזי בין הפורץ לדיירי הבית שנפרץ, לפגיעה בגוף, ובנסיבות מסוימות אף לפגיעות אחרות.

כל אחד יכול לתאר לעצמו כיצד הוא ובני משפחתו היו מרגישים אם ביתם היה נפרץ וזרים היו חודרים לתוכו, מחטטים בו וגונבים ממנו.

השפעות אלה נוגעות במעגלים רחבים - המשפחה הגרעינית שנפלה קרבן למעשה, בני המשפחה המורחבת, השכנים הקרובים, תושבי השכונה, והציבור הכללי; ובכל הגילאים והמינים - מילדים קטנים ועד לאנשים מבוגרים וזקנים, גברים ונשים; והן פוגמות באיכות החיים.

עדותו של בעל הדירה שממנה נגנבו התכשיטים והאקדח על השפעת האירוע עליו, מדברת בעד עצמה ומדגימה את הפגיעה הנגרמת לקרבנות העבירה.

הפרשה עליה המערער נותן את הדין, חמורה במיוחד. המדובר במעשי עבירה מתוכננים ומאורגנים שבוצעו בחבורה, במסגרתם הנאשם 1 שהוא ישראלי תושב ירושלים, ואחרים, ששלושה מהם ובהם המערער הם תושבי השטחים, פעלו במשותף, בהרכבים שונים, לביצוע התפרצויות לבתים בעיר באר שבע, בהן נגנב רכוש בעל ערך רב.

המערער והאחרים שהיו איתו, הגיעו מרחוק במטרה מוגדרת להתפרץ לבתי מגורים בתחומי ישראל ולגנוב מהם רכוש. הם הגיעו יחד ברכבו של הנאשם 1 כשהם מצוידים בכלי פריצה מגוונים, ופרצו לבתי מגורים, תוך חלוקת תפקידים ביניהם, שתבטיח התרעה מפני חשיפה והימלטות מהירה עם השלל.

הפורצים לא היססו לחדור לבתי מגורים בשעת ערב מוקדמת יחסית, בה בדרך כלל האנשים נמצאים בבתיים או מגיעים אליהם, ופעלו בתעוזה ובמקצועיות להצלחת משימתם - בהתפרצות המתוארת באישום השני הם אף התגברו במהירות על מערכת האזעקה שהיתה דרוכה. ובפועל, השלל שנפל בחלקם היה משמעותי מאוד וכלל תכשיטים בשווי של למעלה מ 100,000 ₪ ואקדח מסוג גלוק.

הסכנה הגלומה בהימצאות נשק תקני בידיים בלתי מורשות, במיוחד של תושבי השטחים, העלול לשמש למעשי עבירה ולפיגועים, ברור מאליו. והגם שהתביעה לא ייחסה למערער עבירה נפרדת של החזקת או נשיאת נשק שלא כדין, הנתון עצמו נכלל בכתב האישום שהמערער הודה בעובדותיו ובוודאי שיש לו משמעות בהערכת חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ובהערכת הנזק שנגרם וזה שעלול להיגרם ממעשה העבירה - המשפיעים על מתחם העונש ההולם.

העובדה שהמערער ומעורבים נוספים בפרשה הם תושבי השטחים, משווה למעשיהם חומרה מיוחדת, הן בכך שנכנסו לישראל ושהו בה ללא היתר, דבר המהווה עבירה בפני עצמו, והן מצד עזות הפנים הכרוכה בכניסת זרים לישראל לשם ביצוע עבירות בתוככי ישראל, בבתי האזרחים ממש.

מדיניות הענישה הנוהגת בעבירת ההתפרצות לבית מגורים לשם גניבה הינה של רצינות וחומרה. והלכה למעשה בתי המשפט מטילים עליה עונשי מאסר לתקופות משמעותיות, בהתאם לנסיבות.

כך למשל, ברע"פ 9339/17 דוד מאיר אוחיון נ' מדינת ישראל (25.12.2017) נדחתה בקשת רשות ערעור של מבקש שבית המשפט המחוזי החמיר בעונשו והעמידו על 18 חודשי מאסר בפועל על שתי התפרצויות, תוך שקבע מתחם עונש הולם של 12 עד 24 חודשי מאסר בפועל לעבירת התפרצות. וציין שהעונש שהושת על המבקש אינו סוטה מרמת הענישה הנהוגה בנסיבות דומות; בעפ"ג 27076-08-15 ישראל ראובן נ' מדינת ישראל (18.11.2015) נקבע שעונש של 18 חודשי מאסר בפועל בגדרי מתחם של 12 עד 24 חודשי מאסר בפועל, על עבירת התפרצות וגניבה, איננו בלתי מידתי; ובע"פ (תל-אביב) 56652-11-12 סטניסלב פבלוב נ' מדינת ישראל (28.01.2013), ערכאת הערעור אישרה עונש של 18 חודשי מאסר בפועל על התפרצות אחת לדירה, בגדרי מתחם עונש הולם של 12 עד 24 חודשי מאסר.

במקרה זה, בו חבורת הפורצים הגיעה ביחד במטרה לבצע התפרצויות, אין מקום לתת משקל משמעותי לתפקיד הפיזי שכל אחד מהם מילא בהוצאת מטרותם המשותפת אל הפועל. בסופו של דבר כולם פעלו בצוותא וכל אחד מהם תרם תרומה משמעותית להצלחת המשימה. (ראה והשווה ע"פ 9560/10 נתן קדוש נ' מדינת ישראל (03/11/2011); (ע"פ 4182/10 אגבאריה נ' מדינת ישראל (6.3.2011); (ע"פ 4194/10 דרויש נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 4.10.10); (ע"פ 5466/09 ווהב נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 18.1.10)).

העונש שהוטל על המערער הולם את חומרת מעשיו, מתחשב בנתונים ובנסיבות שאינם קשורים לביצוע העבירות,

מותאם לשוני המסוים הקיים בין המערער ובין האחרים, ולוקח בחשבון במידה מסוימת את ההרשעה הקודמת של המערער, שהיא מאותו סוג ממש. והוא עומד ביחס מתאים גם לעונשים שהוטלו על הנאשמים 3 ו-4 - שהורשעו בשתיים מתוך 3 ההתפרצויות שיוחסו למערער; ואשר ביצעו את ההתפרצויות לשני הבתים באותו ערב, ברצף אחד; הרכוש שגנבו היה מצומצם יחסית ולא כלל נשק; והם הודו במעשיהם בשלב מוקדם של המשפט, והביעו עליהם חרטה. ולעונש שהוטל על הנאשם 1 - שהוא נעדר עבר פלילי, שהחל תהליך טיפולי מסוים במסגרת מעצרו, ושבת המשפט מצא להתחשב בפגיעה הגופנית שנגרמה לו במהלך שהותו במעצר.

נוכח האמור, איננו רואים עילה המצדיקה להתערב בעונש שהושת על המערער ואנו דוחים את הערעור.

ניתן והודע היום כ"ב אדר א'
תשפ"ב, 23/02/2022 במעמד
הנוכחים.

איתי ברסלר-גונן, שופט

יובל ליבדרו, שופט

אליהו ביתן, שופט, סגן הנשיאה